Rok I. 1 października 1927 rok. Nr. 11.

Strażak Śląski

Organ Związku Straży Pożarnych Województwa Śląskiego

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Jeden za wszystkich — Wszyscy za jednego!

Prenumerata: rocznie złotych 5.00 półrocznie zł. 3.00 Cena pojedyńczego numeru zł. **0.50.**

Adres Redakcji i Administracji **KATOWICE** ulica Szopena № 16-I. Telefon 9-47 P. K. O. 303-408

Ceny ogłoszeń: cała st ona zł. 100. pół strony zł. 60., ćwiartka zł. 35, ósemka złotych 20, szesnastka złotych 15.

Treść: Podwaliny korporacji. Instrukcja. Dział oficjalny Związku: a) posiedzenie Zarządu b) wykaz odznaczeń c) zawody w Roździeniu—Szopienicach d) zawody w Nikiszowcu. Pożarnictwo na Zachodzie. Z życia Straży pożarnych: a) Lędziny b) Świętochłowice. Ogłoszenia.

PODWALINY KORPORACJI

Przeszło 150-cio tysięczna rzesza strażactwa polskiego, zorganizowana w jeden Główny Związek Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej, stanowi korporację której przyświecają wielkie hasła—mające swe źródła w idei Chrystusowej miłości bliźniego.

Jest to olbrzymi gmach, w którym pielęgnować się mają i rozwijać wielkie cnoty obywatelskie, gdzie zrzeszeni zaprawiać się mają do twardej służby publicznej.

O fundamenta—podwaliny tego gmachu, który chlubą być winien naszego narodu, chodzi nam w niniejszym artykule.

Z miłości bliźniego, z bezinteresownej a ofiarnej dlań służby, wyrósł ten gmach. Stanowimy go wszyscy zrzeszeni, bez względu na zajmowane stanowiska w korporacji naszej.

A cementem spajającym nas, musi być powszechne uczucie zaufania wzajemnego, miłości braterskiej, szczerości i życzliwości koleżeńskiej. Jak wielkim jest gmach naszej korporacji, tak silnem muszą być uczucia wzajemnie nas łączące.

Z szeregów naszych musimy przepędzić precz uczucia zawiści, podejrzliwości i złośliwych oszczerstw. Są one bowiem dla naszej organizacji czynnikami rozsadzającemi i rujnującemi.

Zapanować musi zgodny wysiłek pracy nad ochroną tego gmachu od wszelkich wstrząsnień, wszelkich szkodliwych dla całości gmachu, poczynań rekonstrukcyjnych.

Wszelkie zmiany w strukturze korporacji naszej mogą być tylko podyktowane niekłamanym uczuciem wzajemnej sympatji zrzeszonych i rzeczywiście nieodzowną potrzebą tych zmian.

Miłość wzajemna i poczucie karności w służbie publicznej, stanowią fundamenty naszej organizacji. Baczyć należy troskliwie, aby tych fundamentów nie obsiadły i nie toczyły szkodliwe grzyby zawiści i wybujałych ambicyj osobistych.

O straż nad całością podwalin naszej korporacji, apelujemy dziś do wszystkich druhów zrzeszonych. Tych, którzy poczynaniami swemi oddziaływują szkodliwie na całość i na spoistość korporacji, którzy dla zwalczania swych towarzyszy współpracy nie wachają się rozwijać nawet szerokiej propagandy, trzeba wyraźnie i otwarcie nazwać wrogami świetnej przyszłości strażactwa polskiego i unieszkodliwić przez zdemaskowanie ich zamiarów i dążeń.

Musimy sobie uprzytomnić i uświadomić swych najbliższych, iż całość naszej korporacji, to wielka rzecz. — Jest to sztandar cnót obywatelskich, szczytnego hasła, bezinteresownej ofiarnej pomocy bliźniemu, szkoła służby publicznej, chluba kulturalnego narodu. Gmach spajający miłością, wielką rzeszą ofiarnych obywateli.

Więc podwaliny tego gmachu, ich całość i nienaruszalność, to również ważne hasło w naszem życiu korporacyjnem.

INSTRUKCJA.

Sikawka czterokołowa skrzyniowa.

Instrukcja dzieli się zasadniczo na pięć części a mianowicie:

Część I. Oznaczenie Nr. Nr. obsługi i ustawienie.
„ II. Sprawienie sikawki na tempa.
„ III. Składanie „ „ „
„ IV. Sprawianie sikawki na czas.
„ V. „ „ „ „ z zaprzęgiem.

I. Oznaczenie Nr. Nr. i ustawienie — sikawki.

Obsługę sikawki tworzy sekcja składająca się z 5-ciu ludzi, przyczem Nr. 5 jest sekcyjnym a zarazem prądownikiem.

Sekcja przydzielona do obsługi sikawki staje w dwuszeregu w tyle na trzy kroki za sikawką, frontem w lewo, Nr. 5-ty na lewem skrzydle w pierwszym szeregu.

Podział: Nr. Nr. 1, 3 i 5 w szeregu pierwszym: 2 i 4 w szeregu drugim. Na komendę, „do sikawki marsz“, sekcja robi wprawo zwrot, poczem Nr. Nr. 1, 3 i 5 dochodzą do sikawki po stronie tłocznej (lewej) i stają, Nr. 1 nawprost koła przedniego, Nr. 3 nawprost koła tylnego, Nr. 5-ty nawprost nasady tłocznej, Nr. Nr. 2 i 4 po stronie ssawnej (prawej), przyczem Nr. 2 staje nawprost koła przedniego, Nr. 4-ty nawprost koła tylnego. Wszystkie numera stają na odległość jednego kroku od sikawki.

II. Sprawienie sikawki na tempa.

Szkolne sprawienie sikawki do działania odbywa się na cztery tempa: na komendę, „sikawkę do działania spraw“.

Tempo raz Nr. 1 dochodzi do nasady dyszla wyciąga sworzeń, usztywnia przednie resory, poczem z Nr. 2-gim składa dyszel pod sikawkę i zdejmuje lewy orczyk, kładąc go pod sikawkę obok dyszla.

Nr. 2 zaciska hamulec sikawki, dochodzi do poprzedniego końca dyszla, chwyta go oburącz, zdejmuje prawy orczyk i kładzie pod sikawkę obok dyszla.

Nr. 3 usztywnia tylny resor lewy i odkręca zaciski przy drążkach do pompowania.

Nr. 4 usztywnia tylny prawy resor i odpina rzemyki przy wężach ssawnych.

Nr. 5 zwalnia zacisk przy zwijadle, odpina rzemyk przy wężu tłocznym, chwyta prawą ręką prądownicę i przegląda ją.

Tempo dwa Nr. 1 chwyta oburącz dolny drążek do pompowania, wyciąga go z widełek, dochodzi do przodu dźwigni, zakłada go na zaczepy dźwigni i umocowuje.

Nr. 2 rozkłada węże ssawne na ziemi i skręca je wraz z Nr. 4.

Nr. 3 chwyta oburącz górny drążek do pompowania, wyciąga go z widełek, dochodzi do tyłu dźwigni, zakłada go na półpierścienie i umocowuje.

Nr. 4 rozkłada węże ssawne na ziemi i skręca je wraz z Nr. 4.

Nr. 5 bierze lewą ręką węża tłocznego za półłączniki i zaciska względnie zakręca prądownicę,

Tempo 3 Nr. 1 oburącz odwija wąż tłoczny ze zwijadła do potrzebnej długości, poczem końcowy półłącznik zaciska, względnie zakręca do nasady otworu tłocznego.

Nr. 2 przytrzymuje oburącz węża ssawnego tak długo, dopóki Nr. 4 nie przykręci go do nasady ssawnej.

Nr. 3 pomaga rozwijać węża tłocznego ze zwijadła, poczem zwalnia dźwignię z uchwytów.

Nr. 4 bierze węża ssawnego pomiędzy kolana i oburącz przykręca półłącznik do nasady ssawnej, dokręcając go kluczem.

Nr. 5 udaje się w stronę pożaru, rozwijając linję wężową.

Tempo 4 Nr. 1 układa i prostuje linję wężową i staje przy sikawce po stronie tłocznej przy kurku wylotowym.

Nr. 2 staje przy dźwigni na przodzie sikawki w postawie zasadniczej, kładąc obie ręce na drążku do pompowania.

Nr. 3 staje przy dźwigni w tyle sikawki w postawie zasadniczej, kładąc obie ręce na drążku do pompowania.

Nr. 4 wkłada kosz ssawny do zbiornika z wodą, trzymając go na prawem ramieniu. Stoi frontem do zbiornika.

Nr. 5 stojąc na stanowisku robi zakrok prawą nogą, trzymając oburącz prądownicę opartą na prawem biodrze.

Po wykonaniu ostatniego tempa stają wszyscy w pogotowiu.

Nr. 4 daje sygnał „gotowe“!

Nr. 5 daje sygnał „woda naprzód“!

Nr. 1 otwiera kurek tłoczny, powtarza sygnał wydany przez Nr. 5 i komenderuje „woda naprzód“.

Nr. 2 i 3 wprawia w ruch sikawkę.

Nr. 1 powtarza sygnał i komenderuje „woda stój“!

Nr. 2 i 3 zaprzestają pompować, poczem Nr. 1 zamyka kurek tłoczny.

III. Składanie sikawki.

Na komendę:
„Sikawkę na tempa złóż“!

Tempo 1 Nr. 1 odczepia, względnie odkręca półłącznik węża tłocznego od nasady tłocznej i kładzie go na ziemi.

Nr. 2 odkręca zaciski przy drążku do pompowania, wyciąga z zaczepów i stawia opierając go o ramię dźwigni.

Nr. 3 robi tą samą czynność przy tylnym drążku do pompowania.

Nr. 4 wyciąga kosz ssawny że zbiornika wody składa go na ziemi i odkręca półłącznik od nasady ssawnej.

Nr. 5 odczepia względnie odkręca prądownicę kładzie półłącznik z wężem tłocznym na ziemi, dochodzi do sikawki i umocowuje prądownicę.

Tempo 2 Nr. 1 bierze przedni drążek do pompowania i wkłada go do uchwytów.

Nr. 2 rozkręca węże ssawne wraz z Nr. 4-tym.

Nr. 3 bierze tylny drążek do pompowania, wkłada go do obsad i umocowuje.

Nr. 4 rozkręca z Nr. 2-gim węże ssawne.

Nr. 5 rozłącza łączniki węży tłocznych.

Tempo 3 Nr. 1 wyciąga dyszel z pod sikawki, zakłada go do nasady, umocowuje sworzeń i zakłada lewy orczyk.

Nr. 2 pomaga Nr. 1-szemu wyciągnąć dyszel z pod sikawki i zakłada prawy orczyk.

Nr. 3 pomaga nakręcać węża na zwijadło.

Nr. 4 wylewa wodę z węży ssawnych i wkłada je do obsad.

Nr. 5 wylewa wodę z węży tłocznych, nakręcą na zwijadle względnie zwija w ósemkę.

Tempo 4 Nr. 1 zwalnia przedni resor.

Nr. 2 odhamowuje sikawkę.

Nr. 3 zwalnia tylny lewy resor i ustala dźwignię w uchwycie.

Nr. 4 zwalnia tylny prawy resor i zapina rzemyk przy wężach ssawnych.

Nr. 5 umocowuje zaciski przy zwijadle i zapina rzemyki przy wężu tłocznym.

Po ukończeniu tych czynności stają wsyyscy na poprzednich miejscach przy sikawce.

Na komendę:

„Od sikawki marsz"!

Nr. 1, 3 i 5 robią w prawo zwrot, Nr. 2 i 4 zwrot w lewo i odchodzą na poprzednie miejsca za sikawką, stając w prawo.

IV. Sprawienie sikawki na czas.

Sekcja przeznaczona do obsługi sikawki staje w tyle za sikawką, jak przy ćwiczeniach na tempa.

Na komendę:

„Do sikawki biegiem marsz"!

Sekcja robi w prawo zwrot, a poszczególne numery zajmują wyznaczone miejsca przy sikawce.

Na komendę;

„Sikawkę do działania spraw"!

Poszczególne numery wykonują w szybkiem tempie, kolejno te same czynności, przepisane instrukcją sprawiania sikawki na tempa.

V. Sprawienie sikawki na czas z zaprzęgiem konnym.

Sekcja przeznaczona do obsługi sikawki zajmuje miejsce przy sikawce.

Na komendę:

„Na sikawkę wsiądź"

Nr. Nr. 1 i 2 siadają tyłem na siedzenie przednie, Nr. 3 i 4 na siedzenie tylne, Nr. 5 obok woźnicy przodem.

Na komendę:

„Z sikawki zsiądź"!

Nr. 1, 3 i 5 zeskakują na lewą stronę sikawki, Nr. Nr. 2 i 4 na prawą stronę sikawki, poszczególne numery stają na właściwych miejscach, woźnica staje przed końmi, trzymając konie za uzdy.

Na komendę:

„Sikawkę do działania spraw"!

Woźnica odprzęga konie z przodu dyszla, Nr. 1 i 2 odpinają postronki od orczyków i zarzucają je na konie, poczem woźnica odprowadza konie, a obsługa sikawki sprawia sikawkę do działania, jak przy sprawianiu na czas.

Przy akcji sikawki wszelkie sygnały, wydawane przez prądownika, odbiera Nr. 1 i stosownie komenderuje obsługą sikawki.

Wszelkie zanieczyszczenia i uszkodzenia mechanizmu sikawkowego w czasie działania sikawki usuwa Nr. !, roztacza pieczę na linję wężową, wrazie potrzeby przedłużenia, wykonuje te czynności wraz z Nr. 5.

W zasadzie przedłuża się linję wężową od strony prądownika. Przy ćwiczeniach szkolnych na tempa, jak również na czas, winno się kłaść baczną uwage na to, by wszelkie czynności poszczególnych numerów wykonywane były ściśle precyzyjnie, łączniki przy wężach ssawnych i tłocznych przed skręceniem, względnie zaczepieniem, należycie oczyszczone z piasku, błota lub śniegu, pierścienie uszczelniające były w należytym porządku, a łączniki skręcane silnie dokręcone.

O ile zwijadło przy sikawce jest do zdejmowania, to należy linję wężową rozkładać, a czynność tę wykonują na tempo 3 Nr. 1 i 3.

Cwiczenia szkolne na tempa winny być prowadzone systematycznie plutonami, przy zastosowaniu zmiany numerów obsługi tak długo, dopóki obsługa nie nabierze należytej wprawy, precyzyjnie zmechanizowanych wszelkich ruchów poszczególnych numerów obsługi.

Dział oficjalny Związku.

Posiedzenie Zarządu.

W dniu 14 września b. r. odbyło się w gmachu Miejskiej Straży Pożarnych w Katowicach posiedzenie Zarządu Związku Straży Pożarnych Województwa Sląskiego, pod przewodnictwem Prezesa Związku p. posła Mildnera. Obecni na posiedzeniu byli pp. viceprezesi: burmistrz Broncel i radca Grześ, sekretarz Baron, inspektor Pachelski oraz członkowie: Rzeźniczek, Wieczorek, Slązak i Tomeczek.

Posiedzenie otworzył Prezes poseł Mildner, serdecznem przemówieniem witając członków przybyłych na posiedzenie pierwsze po Walnem Zgromadzeniu.

Przed przystąpieniem do porządku obrad, poprosił o głos radca Grześ, który wręczył Prezesowi Mildnerowi i burmistrzowi Bronclowi ozdobne dyplomy do odznaczeń jakiemi dekorowani byli na Walnym Zjeździe w Królewskiej Hucie.

Po odczytaniu i zatwierdzeniu protokółu poprzedniego posiedzeniu, przystąpiono do wyboru prezydjum Zarządu które powołano w składzie poprzednim.

Przyznano szereg odznaczeń za wysługę lat, oraz wystąpiono do Rady Naczelnej Głównego Związku Straży Pożarnych R. P. z wnioskami na kilka wyższych odznaczeń.

Postanowiono zamówić odbitki map sieci straży pożarnych na górnośląskiej części województwa według opracowania inspektora Pachelskiego i przystąpić do zebrania szczegółowych danych statystycznych ze stanu obrony przeciwpożarowej terenu działalności, na dzień 1-go stycznia 1928 roku.

Uzupełniając obecny skład Komisji Technicznej, powołano p. Leona Mierzejewskiego ogniomistrza powiatu Swiętochłowickiego, na członka tejże.

Na zawody straży pożarnych zawodowych i przemysłowych w dniu 18 września b. r. w Nikiszowcu, ustalono skład sądu: pp. E. Winter z Niwki, S. Wojciechowski z Częstochowy i K. Pacuła z Pastwisk jako prezydjum, zaś na członków powołano pp. Barona, Rzeźniczka i Koszyka.

Wykaz odznaczeń „za wysługę lat" przyznanych na posiedzeniu Zarządu Zw. Str. Poż. Województwa Slązkiego w d. 14-IX-27 roku.

CZŁONKOWIE OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ w MIASTECZKU.

Za lat 25: Broniś Piotr — strażak, Przybyłek Maks II — strażak, Przybyłek Herman — strażak, Racki Ludwik — strażak, Gembczyk Antoni — strażak, Sędzielosz Antoni — strażak, Osadnik Juljusz — strażak, Müner Jan — strażak.

Za lat 20: Gogola Jerzy — naczelnik, Wylężak Paweł — zastępca naczelnika, Przybyłek Maks I — strażak, Roczek Franciszek — strażak.

Za lat 15: Budny Michał — strażak, Brzoza Józef — strażak, Bękaty Tomasz — strażak, Wojtas Piotr — strażak.

CZŁONKOWIE OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ w RADZIONKOWIE.

Za lat 30: Senkalla Paweł — strażak, Boncol Norbert — strażak.
Za lat 25: Pietryga Teofil — strażak.
Za lat 20: Jarek Jakób — strażak, Seher Jan — strażak, Mateja Ludwik — strażak, Płonka Jan strażak, Musialik Paweł — strażak.
Za lat 15: Pietryga Michał — strażak, Brzytwa Jan — strażak, Winkler Sylwester — strażak.
Za lat 10: Nawrot Jan — naczelnik straży.

CZŁONKOWIE OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ w KOZŁOWEJ GÓRZE.

Za lat 15: Zając Ignacy — naczelnik straży, Cichy Walenty — strażak.
Za lat 10: Drynda Franciszek — strażak, Wancka Szczepan — strażak, Horzowski Szczepan — strażak, Mrozek Konstanty — strażak.

CZŁONKOWIE OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ w REPTACH NOWYCH.

Za lat 25: Janus Maciej — prezes straży, Łapczyński Franciszek — strażak, Duda Franciszek — strażak, Wojtacha Józef — strażak, Czenipulik Józef — strażak, Jany Józef — strażak, Bioły Paweł — strażak.

CZŁONKOWIE OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ w NAKLE.

Za lat 15: Szczotka Mateusz — strażak, Thomys Franciszek — naczelnik straży, Dziewiór Adolf — zastępca naczelnika, Kołodziej Robert — dowódca oddziałowy, Bednarczyk Aantoni — strażak.

CZŁONKOWIE OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ w BOBROWNIKACH.

Za lat 15: Czajewski Augustyn — naczelnik straży, oraz strażacy: Porwik Wilchelm, Jędrysik Józef, Selik Szymon, Smyk Józef, Nendek Leonard, Misz Jan, Tomczyk Franciszek, Tabor Filip, Wuleszczyk Teodor, Wolf Wawrzyniec, Michalski Karol, Pluta Wilchelm, Łabuś Franciszek, Walisko Paweł, Zydek Tomasz, Klasik Paweł, Leleń Jan.
Za lat 10: Bryloki Stanisław — strażak, Morawiec Jan — strażak, Szatan Stanisław — strażak.

ZAWODY STRAŻACKIE

Ochotniczych Straży Pożarnych grupy III-ciej w Roździeniu-Szopienicach dnia 11/IX 27 r.

Zgodnie z planem działalności na rok bieżący, w dniu 11 września miały odbyć się zawody straży pożarnych grupy III-ciej w Mysłowicach. Jednak z powodu braku wspinalni (wieży ćwiczebnej), Zarząd Związku był zmuszony zmienić miejsce zjazdu przenosząc je do Roździenia-Szopienic.

Do Zawodów stanęły następujące Straże Pożarne:
1. Ochotnicza Straż Pożarna z Giszowca,
2. „ „ „ z Brzozowic,
3. „ „ „ z Małej Dąbrówki,
4. „ „ „ z Orzegowa.
5. „ „ „ z Brzezin Sląskich.

Sąd konkursowy stanowili Druhowie: inspektor Pachelski jako przewodniczący, Ogniomistrz Powiatowy Baron jako sekretarz, oraz członkowie: Moik, Kochoń, Kruczek i Kahlert.

Po wylosowaniu kolejności i przypomnieniu przez inspektora Pachelskiego dowódcom drużyn zawodniczych warunków szczegółowych jakim odpowiadać muszą ćwiczenia, rozpoczęto zawody z następującemi rezultatami:

1. Ochotnicza Straż Pożarna **z Giszowca** w składzie 16 druhów, pod komendą Druha Juraszka, wykonała programem objęte ćwiczenia i uzyskała:

a) musztra formalna	sek. 57	punktów 17	kar. 1
b) drabina mechaniczna	„ 70	„ 12	„ 2
c) „ wysuwana	„ 15	„ 20	„ —
d) „ hakowe	„ 105	„ 15	„ 1
e) sikawka	„ 45	„ 9	„ 1
f) linja wężowa	„ 23	„ 20	„ —
g) ćwiczenia ogólne	„ 105	„ 12	„ —
Razem . .	420	punktów 105	kar. 5

Punktów netto uzyskała 100.

2. Ochotnicza Straż Pożarna **z Brzozowic** w składzie 13 druhów, pod dowództwem D-ha Wojtóły Józefa, zastępcy naczelnika straży, wykonała regulaminem objęte ćwiczenia i uzzskała:

a) muszfra formalna	sek. 70	punktów 15	kar. 4
b) drabina mechan.	„ 65	„ 13	„ 2
c) „ wysuwana	„ 30	„ 20	„ 1
d) „ hakowe	„ 115	„ 14	„ 2
e) sikawka	„ 60	„ 6	„ 3
f) linja wężowa	„ 60	„ 12	„ 2
g) ćwiczenia ogólne	„ 170	„ 1	„ 2
Razem . .	sek. 570	punktów 79	kar. 16
Mniej za drabinę nieobrotową . . .		5 punkt.	
Razem . .		74 punkty.	

Punktów netto uzyskała 58.

3. Ochotnicza Straż Pożarna **z Małej Dąbrówki** w składzie 16 druhów, pod dowództwem D-ha Jonderki M. naczelnika straży, wykonała ćwiczenia objęte regulaminem i uzyskała:

a) musztra formalna	sek. 55	punktów 18	kar. 2
b) drabina mechan.	„ 45	„ 18	„ 1
c) „ wysuwana	„ 30	„ 20	„ —
d) „ hakówki	„ 80	„ 20	„ —
e) sikawka	„ 70	„ 5	„ 2
f) linja wężowa	„ 16	„ 20	„ —
g) ćwiczenia ogólne	„ 130	„ 7	„ 1
Razem . .	sek. 426	punktów 108	kar. 6
Mniej za drabinę nieobrotową . . .		5 punkt	
Razem . .		103 punktów.	

Punktów netto zdobyła 97.

4. Ochotnicza Straż Pożarna **z Orzegowa** w składzie 16 druhów, pod dowództwem D-ha Zanisło, naczelnika straży, wykonała ćwiczenia programem wymagane i uzyskała:

a) musztra formalna	sek. 80	punktów 14	kar. 2
b) drabina mechaniczna	„ 80	„ 10	„ 2
c) „ wysuwana	„ 20	„ 20	„ 4
d) „ hakowe	„ 95	„ 17	„ —
e) sikawka	„ 50	„ 8	„ 1
f) linja wężowa	„ 25	„ 20	„ —
g) ćwiczenia ogólne	„ 95	„ 14	„ 2
Razem . .	sek. 445	punktów 104	kar. 11

Punktów netto uzyskała 92.

5. Ochotnicza Straż Pożarna **z Brzezin Sląskich** w składzie 16 druhów, pod dowództwem D-ha Glicklicha Fr., naczelnika straży, wykonała regulaminowe ćwiczenia i uzyskała:

a) musztra formalna	sek. 45	punktów 20	kar. 1
b) drabina mechan.	„ 70	„ 12	„ —
c) „ wysuwana	„ 35	„ 16	„ 1
d) „ hakowe	„ 120	„ 13	„ —

e) sikawka	„ 60	„ 6	„ —
f) linja wężowa	„ 35	„ 20	„ 1
g) ćwiczenia ogólne	„ 70	„ 19	„ 1

Razem . . sek. 435 punktów 109 kar. 4.
Punktów netto uzyskała 102.

Wobec powyższych rezultatów w punktach dla poszczególnych straży, w czasie omawianych ćwiczeń pierwsze miejsce zajęła Ochotnicza Straż Pożarna z Brzezin Sląskich pod komendą D-ha Glicklicha Franciszka, osiągając 102 punkty. W dalszej kolejności zajęły miejsca następujące straże:

2. Ochotn. Straż Poż.	z Giszowca, punkt.	100
3. „ „ „	z Małej Dąbr. „	97
4. „ „ „	z Orzegowa „	92
5. „ „ „	z Brzozowic „	58

* * *

Zawody w Roździeniu-Szopienicach, były zakończeniem rozgrywki między strażami grupy III-ej.

Ponieważ straże pożarne przemysłowe: kopalń „Rümer“ w Niedobczycach i „Anna“ w Pszowie, jako zaliczone do grupy II-giej, stawały do zawodów w Rybniku tylko w celu ubiegania się o nagrody wydziału Powiatowego, Magistratu miasta Rybnika i Gwarectwa Rybnickiego, przeto wymienione straże w rozgrywkach grupy III-ciej, zasadniczo nie wchodzą w rachubę.

W ogólnem więc zestawieniu wyników zawodów Straży Pożarnych grupy III-ej (o charakterze małomiasteczkowych), rezultaty przedstawiają się jak następuje:

Miejsce pierwsze i tytuł „mistrza grupy III-ej“ zdobyła Ochotnicza Straż Pożarna **z Knurowa pod dowództwem D-ha Smaka** osiągnąwszy 116 punktów. W dalszej kolejności stanęły straże:

2. Och. Straż Poż.	z Brzezin Sląskich, punkt.	102
3. „ „ „	z Giszowca „	100
4. „ „ „	z Małej Dąbrówki „	97
5. „ „ „	z Orzegowa „	92
6. Straż Pożarna	kopalni „Emma“ „	82
7. Och. Straż Poż.	z Rybnika „	69
8. „ „ „	z Wodzisławia „	68
9. „ „ „	z Brzozowic „	58
10. Straż Pożarna	kopalni „Charlotta“ „	42

Podkreślić należy wysoki poziom wyszkolenia zawodowego jaki stwierdziły sądy zawodów grupy III.

Należy się spodziewać iż w roku przyszłym do zawodów tej grupy stanie pokaźniejsza liczba straży pożarnych a również poziom wyszkolenia będzie przewyższał nawet obserwowany w roku bieżącym.

ZJAZD KONKURSOWY

zawodowych i przemysłowych Straży Pożarcych w Nikiszowcu, w niedzielę dnia 18 września 1927 roku.

Stosownie do zapowiedzi, zjazd rozpoczął się o godzinie 13.30 raportem złożonym przez Komendanta Placu, D-ha Ślązaka inspektorowi wojewódzkiemu p. B. Pachelskiemu. Do zawodów zgłosiło się 5 straży zawodowych a mianowicie:

Straż Pożarna kopalni „Giesche“ w Nikiszowcu,
„ „ huty Uttemana w Szopienicach,
„ „ kopalni Szarlej Biały,
„ „ Huty Bismarka z Wielkich Hajd.
„ „ Huty Pokoju w Nowym Bytomiu.

Grono sędziów stanowili Druhowie:

Przewodniczący: Stanisław Wojciechowski, Kmdt. Pogotowia Zawodowego przy Ochotnicze Straży Pożarnej w Częstochowie.

Sekretarz: Ryszard Baron, sekretarz Związku Straży Pożarnych Województwa Śląskiego.

Członkowie Sądu: Maksymiljn Rzeźniczek, powiatowy ogniomistrz z Lublińca, Heilmich, Naczelnik Straży Pożarnej z Lipin, oraz na skutek nieprzybycia zaproszonych: D-ha E. Wintera, Prezesa Związku Okręgowego Zagłębia Dąbrowskiego i D-ha K. Pacuły, viceprezesa Cieszyńskiego Związku Pożarniczego, — uzupełnił grono sędziowskie inspektor Pachelski.

Zainteresowanie przebiegiem i rezultatami zawodów było znaczne. Pomimo bowiem bardzo złej pogody, braku komunikacji do Nikiszowca, oraz licznych uroczystości jakie w tym dniu odbywały się na terenie Górnego Śląska, że tylko wymienić Wystawę Gospodarczą w Katowicach, — ćwiczenia konkursowe zciągnęły kilkudziesięciu naczelników straży pożarnych z powiatów: Katowickiego, Swiętochłowickiego a nawet Tarnogórskiego i Pszczyńskiego. Również szereg kierowników zakładów przemysłowych, posiadających straże pożarne, przybyło na zjazd. Tłumy publiczności zebranej świadczyły wymownie o coraz silniejszym zainteresowaniu jakie w społeczeństwie budzić zaczyna działalność straży pożarnych.

Władze reprezentował Naczelnik Urzędu Okręgowego p. Szeja.

Punktualnie o godzinie 14.00 rozpoczęły się zawody. Po wylosowaniu kolejności w jakiej później poszczególne drużyny ćwiczyły, inspektor Pachelski jeszcze raz przypomniał szczegółowe warunki zawodów i procedurę obliczania punktów, oraz sposób zaliczania punktów karnych.

1. Zawodowa Straż Pożarna **Huty Bismarka** z Hajduk Wielkich, w składzie 14 strażaków, pod dowództwem D-ha Kahlerta zastępcy Naczelnika, wykonała programem objęte ćwiczenia i uzyskała;

a) musztra formalna	sek. 56	punktów 16	kar. 1
b) drabina mechan.	„ 27	„ 33	„ —
c) sikawka motorowa	„ 24	„ 36	„ 1
d) drabiny hakowe	„ 87	„ 20	„ 1
e) wór ratunkowy	„ 102	„ 22	„ —
f) ćwiczenia zbiorowe	„ 374	„ 16	„ 2

Razem . . sek. 640 punktów 146 kar. 5
Punktów netto zdobyła 138.

2. Zawodowa Straż Pożarna **z Nikiszowca** pod osobistą komendą D-ha Ślązaka, Naczelnika Straży, w składzie 16 strażaków, wykonała wszystkie regulaminem wymagane ćwiczenia i uzyskała:

a) musztra formalna	sek. 43	punktów 28	kar. —
b) sikawka automobil.	„ 36	„ 12	„ —
c) drabina mechan.	„ 35	„ 25	„ —
d) drabiny hakowe	„ 83	„ 21	„ —
e) wór ratunkowy	„ 119	„ 19	„ —
f) ćwiczenia ogólne	„ 259	„ 23	„ —

Razem . . sek. 575 punktów 128 kar. —
Za wykonanie bez punktów karnych 10 punktów premjowych.
Punktów netto uzyskała 138.

3. Zawodowa Straż Pożarna **Huty Uttemana** z Szopienic, w składzie 16 strażaków, pod dowództwem D-ha Królika, Komendanta Straży, wykonała programem objęte ćwiczenia i uzyskala:

a) musztra formalna	sek. 36	punktów 35	kar. 6
b) sikawka automobil.	„ 27	„ 30	„ 1
c) drabina mechan.	„ 39	„ 21	„ 1
d) wór ratunkowy	„ 114	„ 20	„ 1
e) drabiny hakowe	„ 81	„ 22	„ —
f) ćwiczenia ogólne	„ 270	„ 23	„ 5

Razem . . sek. 567 punktów 151 kar. 15
Punktów netto zdobyła 136.

4) Zawodowa Straż Pożarna **z Szarleja Białego** w składzie 14 strażaków, pod dowództwem D-ha Reczka, komendanta straży, wykonała regulaminem przewidziane ćwiczenia i uzyskała:

a) musztra formalna	sek.	54	punktów	17	kar.	1
b) sikawka automobil.	„	32	„	20	„	—
c) drabina mechan.	„	46	„	14	„	—
d) płótno ratunkowe	„	112	„	20	„	—
e) drabiny hakowe	„	80	„	22	„	1
f) ćwiczenia ogólne	„	287	„	22	„	2
Razem . .	sek.	611	punktów	115	kar.	4

Punktów netto uzyskała 111.

5. Zawodowa Straż Pożarna **Huty Pokoju** z Nowego Bytomia pod dowództwem D-ha Schmidta, zastępcy komendanta straży, w składzie 16 strażaków, wykonała programem objęte ćwiczenia i uzyskała;

a) musztra formalna	sek.	66	punktów	5	kar.	—
b) sikawka motorowa	„	42	„	—	„	—
c) drabina mechan.	„	52	„	8	„	—
d) wór ratunkowy	„	118	„	19	„	—
e) drabiny hakowe	„	115	„	15	„	—
f) ćwiczenia ogólne	„	374	„	16	„	1
Razem . .	sek.	767	punktów	63	kar.	1

Dodatkowych punktów 5 premjowych.
Punktów netto uzyskała 68.

Wobec powyszych, poszczególnych rezultatów, ostateczna ocena wypadła następująco:

1. Zawod. Straż Poż. Huty Bismarka punkt. 138
2. „ „ „ kop. „Giesche" „ 138
3. „ „ „ Huty Uttemana „ 136
4. „ „ „ kop. Szarlej Biały „ 111
5. „ „ „ Huty Pokoju „ 67

Sąd po dłuższych naradach i szczegółowem rozpatrzeniu wyników przeprowadzonych ćwiczeń konkursowych, postanowił jednozgodnie przyznać **pierwsze miejsce i tytuł „mistrza grupy I-szej„ na 1927/28 rok Zawodowej Straży Pożarnej, kopalni „Giesche" w Nikiszowcu,** biorąc pod uwagę wykonanie ćwiczeń zupełnie bez punktów karnych.

* * *

Zarówno przebieg zawodów, w czasie których obserwowano z podziwem nadzwyczajnie wysoki poziom sprawności ćwiczebnej drużyn zawodniczych, jak niemniej rezultaty zawodów odbytych, — wskazują najwyraźniej, iż w roku przyszłym zawody organizowane przedstawiać będą dla uczestników bardzo ciężką rozgrywkę. Zwrócić bowiem należy uwagę na fakt, iż większe różnice osiągnięte w punktach przez niektóre straże, spowodowane zostały w większej części brakiem rutyny zawodniczej.

Pożarnictwo na Zachodzie.

H. Rzeźniczek.

Z Alost wyjechaliśmy do Brukseli w celu zwiedzenia tamtejszych oddziałów strażackich. Zamieszkaliśmy w Hotelu Kosmopolit.

Na drugi dzień po przyjeździe, przybył do nas sekretarz Związku Belgijskiego monsieur Danby i porucznik Deloaux, którzy byli przeznaczeni nam do towarzystwa przy zwiedzaniu pojedyńczych oddziałów strażackich. Zanim przystąpię do oceny taboru, pozwolę sobie szan. kolegom zakomunikować rozkład tak pojedyńczych straży jak i urządzeń przeciwpożarowych. Miasto Bruksela dzieli się na 15 gmin. Gminy są od siebie niezależne i utrzymują własne straże. Pomiędzy gminami jest układ taki, że jeżeli która z gmin potrzebuje wrazie pożaru pomocy, żąda jej telefonicznie i ją otrzymuje, jednak po warunkiem zapłacenia powstałych wydatków. Tylko 4 straże i to w Anderlecht, w Aolenbeck, Saint-Gilles i Faress mają taki układ, że do pożaru w ich gminach wyjeżdżają wszystkie bez wzajemnej opłaty. Prócz trzech mniejszych oddziałów, mają wszystkie straże narzędzia motorowe i automobilowe. Bruksela jest jedynem miastem, które posiada straże o charakterze policyjnym, straże zawodowe, ochotnicze i mieszane ochotnicze. Dwie straże zawodowe posiada gmina Bruksela i Ixeles. 4 straże mieszane zawodowe i ochotnicze posiada Auderlecht, Eterbeck, Aolenbeck i Scharbeck. Siedem straży policyjnych posiada: Auderfrhen, Forest, Saint-Josse-Ten-Noodé, Saint-Gilles, Jetle-Saint-Pierre, Woluwe-Saint-Lambert, Wohuve-Sain-Pierre. Dwie straże ochotnicze w Kockelberg i Watermal-Boitsfort.

Przy mieszanych strażach w razie pożaru obejmuje komendę oficer rangą najstarszy. Znów w służbie wewnętrznej oficer zawodowy, któremu podlega wyćwiczenie strażaków ochotniczych. Prawie wszystkie straże posiadają ponad 1000 metrów węża tłocznego i to 45, 65, 70 milimetrowego. Każda straż posiada łączniki wszystkich gmin i jest w stanie zawsze jedna drugiej iść z pomocą. Wszystkie łączniki są francuskie systemu Giloma. Jeden zaprzęg bojowy składa się z autowego wozu rekwizytewego, autowej sikawki i drabiny mechaniczno-autowej. Pewne gminy mają po dwa i trzy zaprzęgi. Ilość tychże jak i rodzaj narzędzi bojowych jest zależnie od typografji gminy i budynków. Szarże każda gmina ma swoje, systemu szarż wojskowych, które się dzielą: na głównego komendanta t. zw. majora, kapitana, nadporucznika lub porucznika, podporucznika (soresbintenant), adjutanta, następnie podoficerów i to sergent-major, sergent i kapral. Oficerowie strażaccy muszą być wszyscy saperskiemi oficerami rezerwy. Co do ilości strażaków to gmina każda utrzymuje tyle zawodowych strażaków, jak jej na to finanse pozwalają.

Sikawki są przeważnie wyrobu Belgijskiego a resztę Francuskiego. Sikawki mają tak samo jak w Berlinie wbudowane akumulatory 64 Woltowe, służące do zapędu. Drabiny mechaniczne są prawie wszystkie niemieckie Magierusa. W całej Belgji posługują się drabinami hakowemi, które są składane. Podobnych drabin hakowych się nie zna u nas.

Centrali alarmowej na sposób Berlina Bruksela nie posiada. Jeden z oficerów opowiadał mi, że wobec tylu gmin i nadzwyczaj gęstej sieci telefonicznej podobną centralę uważa za zbyteczną. Bruksela posiaga ogromną ilość po ulicach hydrantów i to o ciśnieniu 5 i 9 atmorfer. Wszystkie straże mają sale gimnastyczne przy remizach strażackich, które są o wiele lepiej urządzone i wyposażone od naszych sokolich ćwiczni gimnastycznych.

Każda jednostka chcąca zostać strażakiem jest na próbę przyjęta na czas jednoroczny. W dwunastem miesiącu składa egzamin od którego jest zależne jego przyjęcie. Najlepsze straże i w materjale ludzkim i narzędziach najlepsze są oddziały w Izaerbee i Saint-Josse-Ten-Noode. Nasze władze powinny wziąść pod uwagę żeby chociaż w większych miastach i centrach były nasze uczelnie połączone z strażnicami jak to ma miejsce w Belgji a przedewszystkiem w Brukseli. Każda szkoła i uczelnia pojedyńczych gmin Brukselskich ma proste połączenie alarmowe z posterunkami oddziałowemi i temu się zawdzięcza, że nie ma prawie żadnych wypadków spalenia szkoły etc.

Przy pożarach kominowych używają straże w Belgji do gaszenia chemiczny proszek zwany Sulfure de carbony, który momentalnie ogień zgasi. U nas używamy bezsensownie wodę, pomimo, że wiemy, że spływa po sadzach bezużytecznie.

Główny oddział w Szaerbeek ma 300 chłopa.

Zauważyłem, że straże posiadają u nas wcale nie znane aparaty wentylatorowe do wytwarzania powietrza potrzebnego przy pracy w zaczadzonych ubikacjach. Przez dwumetrowy wąż zostaje aparat

połączony z hydrantem, którego prąd (wystarczy dwie atmosfery) wody puszcza w ruch przez uderzenie w wachadło wentylatora. Powietrze zostaje przeprowadzone gumowym wężykiem do prostej maski którą strażak jest odziany. Podpadł mi także aparat respiratorowy pod nazwą Salwator, który jest o wiele lepszy i lżejszy od respiratorów systemu Dräger.

d. c. n.

Z życia Straży Pożarnych.

Lędziny. Celem omówienia obowiązujących instrukcji i praktycznego ich przerobienia z narzędziami, jak również udzielenia informacyj i wskazówek dotyczących zawodów straży pożarnych grupy III-ej, oraz omówienia aktualnych spraw z dziedziny organizacyjnej strażactwa śląskiego, została zwołana przez Ogniomistrza Obwodowego D-ha Jarosza, w porozumieniu z Ogniomistrzem Powiatowym Druhem Koszykiem, — na dzień 28. VIII. b. r. konferencja naczelników straży pożarnych i ich zastępców do Lędzin.

Program rzeczonej konferencji, podzielony planowo na II zasadnicze części, obejmował,

Część pierwsza — praktyczna:

a) Raport, — otwarcie konferencji i powitanie gości,
b) Stwierdzenie obecności przybyłych ogniomistrzów i zastępców,
c) ćwiczenia szkolne z narzędziami,
d) „ taktyczne z oceną czasu,
e) „ z pojedyńczemi narzędziami z oceną czasę.

Część II-ga — teoretyczna:

f) Wykład D-ha Ogniomistrza Powiatowego Koszyka o służbie strażackiej,
g) Wykład o ustawodawstwie pożarniczem,
h) Ogólne wskazówki organizacyjne dla kierowników straży,
i) Wnioski,
k) Zamknięcie konferencji.

Punktualnie o godzinie 14.30 na terenie straży kopalnianej w Lędzinach. D-h Jarosz zarządził zbiórkę przybyłych oficerów i złożył raport służbowy Ogniomistrzowi Powiatowemu Druhowi Koszykowi, poczem powitał przybyłych, ogłaszając zarazem program konferencji.

Na konferencję zjawili się z obwodu Lędzin. kierownicy następujących straży pożarnych: Ochotnicza Straż Pożarna Lędziny, Ochotnicza Straż Pożarna Bieruń, Fabryczna Straż Lignoza w Starym Bytomiu, Ochotnicza Straż Pożarna Bojszowy, Ochotnicza Straż Pożarna Kosztowy, Ochotnicza Straż Pożarna Wesoła, Ochotnicza Straż Pożarna Hołdynów, Ochotnicza Straż Pożarna Dziećkowice i Kopalniana Straż Pożarna Szyby Piasta.

Nie przybyli kierownicy Straży Pożarnych Ochotniczych: Urbanowice, Nowy Bieruń i Imielin.

Pod kierownictwem D-ha Jarosza, drużyna Straży Pożarnej z Kopalni "Szyby Piasta" przerobiła szkolnym sposobem następujące ćwiczenia: z sikawką przenośną, z sikawką czterokołową, bosakami, drabinami hakowemi, drabiną przystawną lekką, drabiną przystawną ciężką, drabiną drążkową, linką ratunkową i ćwiczenia w rozwijaniu linji wężowej.

Poszczególne ćwiczenia były poprzednio omówione szczegółowo przez Druha Jarosza.

Na zakończenie części zajęć praktycznych konferencji, przeprowadzono ćwiczenia taktyczne przy udziale wszystkich uczestników konferencji, które w ocenie na czas wykazały dużą sprawność i wyrobienie.

Po ukończonych ćwiczeniach udali się wszyscy zebrani do sali p. Rosnera gdzie odbyły się wykłady.

Ogniomistrz Powiatowy D-h Koszyk wygłosił referat na temat obowiązków kierowników straży pożarnych w zakresie służby pożarniczej, szkolenia drużyny i utrzymywania jej w stałej gotowości bojowej. Na zakończenie swego wykładu, wzywał naczelników straży aby stanęli do zawodów straży pożarnych grupy IV-ej w Tychach dnia 2 października b. r.

Następnie D-h Jarosz wygłosił referat o ustawodawstwie przeciwpożarowem na górnośląskiej części województwa obowiązującem, oraz kompetencje zatwierdzonych urzędowo kierowników straży pożarnych wogóle a w szczególności zakres ich kompetencji przy pożarze w czasie akcji ratunkowej.

Liczne zapytania o dalsze informacje i szczegółowe wyjaśnienia niektórych spraw potwierdzały potrzebę zwoływania takich konferencyj i dużego niemi zainteresowania wśród strażactwa.

Konferencja opisywana zakończyła sie w miłym, koleżeńskim nastroju prowadzonemi pogawędkami na temat aktualnych spraw strażackich naszego terenu.

Swiętochłowice. Dnia 19 września rano o godzinie 10.15 wybuchł pożar w piwnicy budynku pp. Salbert i Gierich przy ulicy Wolności. Zaalarmowana Ochotnicza Straż Pożarna Swiętochłowice przybyła rychło na miejsce pożaru i takowy ugasiła. Oprócz popalonych skrzyń większe szkody nie powstały. Przyczyna pożaru nie wyjaśniona.

W niedzielę dnia 4 września b. r. obchodziła Straż Pożarna Swiętochłowice uroczystość rocznicy poświęcenia swego sztandaru. Uroczystość rozpoczęto nabożeństwem kościelnem i pochodem przez miejscowość na czele z własną orkiestrą strażacką, Po obiedzie odbył się koncert w ogrodzie Pana Białasa oraz zabawa taneczna do rana. Podczas koncertu dziatwa od strażaków i obywatelstwa obdarzona była podarkami oraz różnemi zabawami, z czego obecni na koncercie byli bardzo zadowoleni. Nadmienić wypada, że pomimo zaproszeń, pobliskie straże na tą uroczystość nie przybyły, natomiast w uroczystości wzięły udział miejscowe towarzystwa.

Komitet Red. stanowią pp.: Baron R, inż. Eckardt E., Koszyk T. insp. Pachelski, Rzeźniczek M. Suchy J. Mierzejewski

Nakładem Związku Straży Pożarnych Województwa Śląskiego. Redaktor odpowiedzialny insp. B. PACHELSKI

Druk: Drukarni i Introligatorni „PRACA" w Sosnowcu, ulica Kołłątaja Nr. 10, telefon Nr. 60.